

[A. C. D. Petersen.]

korte Tid, der er levnet dette Udvalg. Det forekommer mig, at der i den gældende Lov og ogsaa i det forelagte Forslag er en Mængde Bestemmelser, som det var rimeligt, man fik gennemset, ligesom det var rimeligt, at man fik undersøgt Lovens Virkninger, før man gik til at uddele Millionbeløb paa den Maade, man her gør det.

Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget er der en Restbeholdning paa ca. 7 Mill. Kr., og nu vil man altsaa i Henhold til dette Forslag give Ministeren Bemyndigelse til fortsat Anvendelse af disse Midler. Jeg har ikke det mindste at indvende imod, at denne Bemyndigelse gives, som her foreslaaet, for det er nok muligt, at det er irrationelt, at man har fastlagt Beløbene til de forskellige Amter, naar man endelig vil bruge Pengene. Men jeg synes, at Formaalet for den højtærede Minister først og fremmest maatte være at faa foretaget en dybtgaaende Undersøgelse af, hvorledes hele denne Lovgivning virker, om ikke det er saaledes, som jeg gentagne Gange, naar jeg har haft den Ære paa mit Partis Vegne at føre Ordet angaaende denne Lovgivning, har udtalt, at man hjælper ikke en eneste Landmand over Vanskelighederne ved denne Akkordordning. Det vilde interessere mig overmaade at faa at vide, hvorledes Forholdene for de Mennesker, som nu har levet nogle Aar efter en Akkordordning, er i Dag; for hvis det er saaledes, at de, skønt Muligheden derfor naturligvis har været meget indskrænket, har gældsbetynget deres Ejendom ogsaa efter Akkordordningen, er dette jo et tydeligt Fingerpeg om, at de Penge, der medgaar til Akkorderne, er spildt. Men naturligvis, vi ved det ikke, og selv om jeg ønsker at stille disse Spørgsmaal ved en Udvalgsbehandling, kan vi efter den Bestemmelse, der er taget med Hensyn til Sagens Behandling i Tinget, ikke faa nogen Besked derom, idet jeg meget tvivler paa, at den højtærede Landbrugsminister har alle Oplysninger til Raadighed, saaledes som han burde have det, naar vi skal gennemføre Lovforslaget saa hurtigt. Det er muligt, at jeg tager fejl, og det skulde kun glæde mig, hvis den højtærede Landbrugsminister er bedre væbnet med Oplysninger, end Tilfældet plejer at være.

Jeg udtaler ogsaa denne Gang min Tvivl om, at man virkelig hjælper nogen ved denne Lovgivning, hvorimod det til fulde er godtgjort, at man begaar Uret mod en Mængde Mennesker. Og det, man fra Lovgivningsmagtens Side skal afveje mod hinanden, er netop dette: Er Hjælpen

for dem, man ønsker at hjælpe, af en saadan Værdi, at det opvejer den Uret, man derved begaar mod andre? Og Uret lider de handlende og Haandværkere, de Leverandører af Varer og Arbejde Landet over, som i god Tro til, at de havde juridisk Krav paa vedkommende, har leveret Varer eller Arbejde paa Kredit. De har med Rette kunnet tro, at de kunde bruge de Midler, som er til Raadighed i Henhold til dansk Lovgivning, til at skaffe sig de Penge, der tilkom dem, og nu slaar man ved dette Lovforslag en Streg derover. Det er en Uret, man begaar mod en Masse Mennesker, og jeg synes, det Spørgsmaal burde underkastes en dybtgaaende Undersøgelse, om ikke den Uret, man begaar mod nogle, er større end den Fordel, andre kan faa gennem denne Lovgivning. Vi fra vor Side har sagt saa ofte, at vi var villige til at give en vis Henstand, naar man saa samtidig tilvejebragte saadanne Forhold, at der efter denne Henstandsgivning var bedre Muligheder for de paagældende til at klare sig end før, men selv om vi nu har faaet et nyt stort Lovkompleks, tror jeg ikke, man kan forvente, at Udsigterne til at klare sig i de Bedrifter, som ogsaa efter Akkorden skal være behæftet med Gældsforpligtelser, der ligger ud over 100 pCt. af deres Aktivers Værdi, vil være bedre. Naar dette ikke vil være Tilfældet, er det urimeligt at fortsætte, og derfor vil mit Parti stille sig til denne Lovgivning, som vi har stillet os tidligere. Vi undlader ikke, lige saa lidt som vi før har gjort det, at sige, at der er enkelte af de Bestemmelser, man nu indfører, som vi ser paa med Tilfredshed. Vi har ikke noget at indvende imod det, der foreslaas med Hensyn til, hvordan Midlerne skal fordeles, og som det nu fastsættes i Lovens § 3: at Provins-handelskammeret sammen med Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark bliver repræsenteret i Akkordudvalgene, er vi naturligvis ogsaa i allerhøjeste Grad interesserede i; jeg tror ikke at være ubeskedent, naar jeg siger, at vi har en væsentlig Del af Æren derfor.

Derimod er jeg meget betænkelig ved den Ordning, der træffes efter § 15 og § 16, hvorefter det ikke mere skal være Skifteretten; men Amtsudvalgene, der skal afgøre, om den paagældende Mand har Betingelser for at klare sig, naar han faar denne Akkord. Med Hensyn til en væsentlig Del af de Akkordordninger, jeg kender, kunde det paa Forhaand være meget omdisputabelt, om disse Mennesker havde Mulighed